

سه شنبه ۱۳ شهریور سنه ۱۳۳۲

عید مولود حضرت مولای متقیان (است) رفتم حمام بیرون آمده، جمعی آمدند برای تبریک (و) عید دیدنی. بعد والاحضرت بیرون تشریف آوردند. اغلب از رؤسای دولتی و درباری، اعیان و اشراف و رجال شرفیاب شدند، بعد سلام منعقد شد. سردار سطوت به منصب ژنرال آجودانی مفتخر شد، مکرم الملک هم مخاطب بود بعد از سلام دفیله داده شد. بعد آتش بازی شد. و تشریف فرمای حیاط خلوت شدند.

چهارشنبه ۱۴ شهریور سنه ۱۳۳۴

امیر نویان آمده به حضور شرفیاب شده، صرف نهار فرمودند تا الی عصر در حضور شرفیاب بودم. عصری هم والاحضرت تشریف فرمای لیل آباد شدند.

پنجشنبه ۱۵ شهریور سنه ۱۳۳۴

تمام روز را در حضور شرفیاب بودم، عصر هم به جائی تشریف نبردند (و) در منزل بودند. موزیک هم به رسم معمول می زدند. والاحضرت شب هارا مدتی است به سلامتی در اندرون استراحت می فرمایند ولی شام را بیرون میل می کنند.

جمعه ۱۶ شهریور سنه ۱۳۳۴

امروز را والاحضرت در باغ میشه، مهمان شریف الدوله هستند. قبل از همه دعوت کرده است. باری نزدیک ظهر والاحضرت سوار شده رو به باغ میشه حرکت فرمودند. شرف الدوله خودش و فامیلش تا دم کوچه استقبال کرده (والاحضرت) پیاده شده وارد حیاط (شديم) يك عمارت دو مرتبه اي دارد تشریف فرمای آنجا شدند. اجزای دوازه دولتی و سرکاری، اعیان و اشراف (و) رجال تبریز بودند.

دو روز قبل (بین) آدم‌های امام جمعه و حاجی احتشام برادر صدق السلطنه، سر ملکشان دعوای سختی شده مه نفر آدم هم کشته شده. والا حضرت اقدس تغیری سخت نسبت به فامیل حاجی احتشام و حاجی معتمد همایون فرمودند. مهمانی مفصل بود (و) برای همه کس سفره‌های مفصل انداخته بودند خیلی مهمانی خوبی بود. بعد از نهار توی یکی از اطاق‌های پائین عمارت قدری استراحت کرده دوباره شرفیاب شده، صرف عصرانه شد. آمدم منزل دیدم دو مهمان رسیده از طهران، یکی جلال الملک (و) دیگری برادر ایشان نصرالدوله. روبوسی کرده معلوم شد که از راه روسیه وارد شده‌اند. شب تا موقع کشیک با حضرات بودیم.

شنبه ۱۷ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

رفتیم منزل امیرنویان، جلال الملک و نصرالدوله را هم بردیم جلال الملک به سمت معاونت کل مالیه آذربایجان آمده است (و) نصرالدوله هم معاونت قشون و تفتیش، جمعی بودند، معرفی کرده مدتی نشسته بعد آمدم منزل.

یکشنبه ۱۸ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

خبراتی که از طهران رسیده از این قبیل است:

شاهزاده ناصرالدین میرزا فرمانفرما ایالت خراسان شده به پیشکاری مشار السلطنه، شاهزاده فرمانفرما هم حاکم ایالت فارس شده، سردار معتصد هم نایب الحکومه. شاهزاده نصرت السلطنه که در بین راه بود و می‌رفت به فارس از حکومت فارس معزول و به ایالت کرمان برقرار شد (و) به طرف کرمان خواهد رفت به پیشکاری هسان سردار منظم، سعید السلطنه هم که حاکم خمسه، آصف الدوله هم که رفت به حکومت رشت، امشب را بر حسب دعوت حاجی مشیر دفتر، سوار شده رفتم خانه آقا

میرزا حسن آقای مجتهد، قاضی پسرش، امیرنویان، امامقلی میرزا، شریف الدوله (و) جمعی دیگر بودند.

دوشنبه ۱۹ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

محمد حسین میرزا پسر شاهزاده فرمانفرما که در روسیه مشغول تحصیلات بوده و در جزء گارد امپراتور روس است، دیشب وارد تبریز شده (با) همان لباس صاحب منصبی روس و کلاه روسی، هیچ به ایرانی شباهت ندارد. آمد شرفیاب شد بعد آمد منزل من.

سه شنبه ۲۰ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

والا حضرت بیرون آمده، توی حیاط راه می‌رفتند بعد والا حضرت تشریف بردن حیاط خلوت. بعد از نهار هم در حضور بودم بعد آمدم منزل. عصری احضار فرموده رفتم، بعد دوباره احضار فرموده تا یک ساعت از شب رفته در حضور بودم.

چهارشنبه ۲۱ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

والا حضرت بیرون تشریف آورده مشغول کار بودند تا عصری. بعد با امیرنویان شرفیاب شده بعضی مطالب را به عرض رسانده روای سرکاری، سردار سطوت، سردار اقبال (بودند)، تا مغرب (که) تشریف فرمای حیاط خلوت شدند من هم رفتم خانه، قدری استراحت کرده مراجعت کردم برای موقع کشیک.

پنجشنبه ۲۲ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

امیرنویان آمده شرفیاب شد، مجید الدوله هم بود بعد صرف نهار شد بعد از نهار

قدری مشغول کار شده قدری تفرج فرموده تا شهر نو طرف ارمنستان رفته مراجعت فرمودند (و) غروب تشریف بردنند اندرون.

(والاحضرت) امروز دختر حاجب السلطان را صیغه فرمودند. در مراجعت که خواجه‌ها و کالسکه‌های دولتی و سوارکشیکخانه رفته بودند خانم را بیاورند در توی بازار با سواری والاحضرت مصادف شدم.

جمعه ۲۳ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

والاحضرت نهار را در حیاط خلوت میل فرموده من را احضار فرموده شرفیاب بودم تا عصر، بعد بیرون آمدند (و) قدری موتورسیکلت سوار شدند. (والاحضرت) امروز را تمامش در منزل بودند.

شنبه ۲۴ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

امیرنویان و جمعی شرفیاب شدند. باری امروز را هم تا عصری شرفیاب بودم والاحضرت هم سوار نشدند (و) تمام روز را در منزل تشریف داشتند. عصری هم جمعی شرفیاب شدند، موزیک (هم) می‌زدند.

یکشنبه ۲۵ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

آقا میرزا ابوالقاسم خان رئیس بیوتات را خواسته بعضی جواهرات (و) اشیاء والاحضرت را مرتب نوشته، ثبت برداشته، تا نزدیک ظهر والاحضرت هم بیرون تشریف آوردند. عصر هم فنسول روس شرفیاب شد (و) یک گلدان نقره از طرف معاون قفقاز برای والاحضرت تقدیمی آورده بود اسم والاحضرت (و) شکل تاج کیان. یادگار آن شب که در حضور والاحضرت صرف شام کرده بود در اطرافش نوشته بود.

دوشنبه ۲۶ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

والا حضرت بیرون تشریف آوردن، قادری توی باع تفرج فرمودند، امیر نویان هم شرفیاب شد. باری نهار صرف فرمودند (و) به جائی تشریف فرمادند. مغرب والا حضرت تشریف فرمای اندرون شدند.

سه شنبه ۲۷ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

نژدیک ظهر والا حضرت بیرون تشریف آورده، صرف نهار فرمودند (و) بعد از نهار تشریف فرمای اندرون شدند. عصری امیر نویان شرفیاب شد، بعد تشریف فرمای اندرون شدند.

حیاطی که شب ها والا حضرت استراحت می فرمودند حالا بکلی اندرونی شده است (و) برای کشیکخانه جا نیست، اینست که شب ها را قراول می گذاریم (و) ما را از کشیک دادن معاف فرموده اند. بعد از مرتب کردن قراول ها آمده منزل استراحت می کنم.

چهارشنبه ۲۸ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

به رسم همه روز والا حضرت دیر بیرون آمدند. من رفتم منزل امیر نویان نهار را در آنجا صرف کرده، بعد از نهار آمدیم توی باع، حضور والا حضرت. بعد تشریف فرمای حیاط خلوت شدند، بعد تشریف بردن اندرون.

پنجشنبه ۲۹ شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

والا حضرت بیرون آمده صرف نهار فرمودند. عصر امیر نویان هم شرفیاب شد (و) بعضی عرایض داشت عرض کرد. بعد تشریف بردن اندرون من هم آمدم منزل.

جمعه سلح شهر ربیع سنه ۱۳۳۴

والا حضرت تا مغرب بیرون بودند، قنسول فرانسه هم عصری شرفیاب شد که مرخص بشود برود، بعد یساول قزاق که تازه آمده است، عصری آمد منزل قدری نشسته صحبت کرد و رفت در واقع دیدن کرد.

شنبه غرہ شعبان سنه ۱۳۳۴

والا حضرت آمدند نهار را در خانه میل فرمودند (و) تا دو ساعت بعد از ظهر خانه ما تشریف داشتند. یک در شگه تازه آورده اند که والا حضرت ابیاع بفرمایند سوار همان در شگه شده تشریف بر دند با غ ساعد السلطنه.

پنجمین ۲ شعبان سنه ۱۳۳۴

والا حضرت نزدیک ظهر بیرون تشریف آورده نهار را در حیاط خلوت میل فرمودند. شرفیاب بودیم تا عصر. دو ساعت به غروب سوار شده تشریف فرمای با غ لیل آباد شدند. در رکاب بودیم صرف عصرانه فرموده مراجعت کردند.

دوشنبه ۳ شعبان سنه ۱۳۳۴

رفتم منزل امیر نوبان، اعیان (و) اشراف (و) رجال بودند. عید دیدنی کرده آمد توی باغ. محمد حسین میرزا پسر فرمانفرما که رفته بود تفلیس دوباره مراجعت کرده آمد. دیشب آمده امروز هم بعد از ظهر دوباره مراجعت خواهد کرد به رو سیه یک شمشیر خوبی هم از برای والا حضرت آورده بود، یک شوشکه هم از برای امیر نوبان. بعد سلام منعقد شد و بعد والا حضرت تشریف فرمای اندرون شدند. عصری شرفیاب (شدم) تشریف فرمای حمام شدند. من هم سوار شده رفتم قراخانه باز دید یساول. زنش (و) دخترهایش بودند دختر کوچک یساول لباس قراقی می پوشد.

سه شنبه ۴ شعبان سنه ۱۳۳۴

عصری والاحضرت احضار فرموده رفتم در حیاط خلوت، شرفیاب بودم تا
مغرب. بعضی کارهای خزانه‌ای داشتند.

چهارشنبه ۵ شعبان سنه ۱۳۳۴

والاحضرت از صبح هیچ بیرون نیامده در اندرون و گاهی در حیاط خلوت
بودند. من را احضار فرموده در حضور بودم. بعد تشریف فرمای اندرون شدند. عصر
والاحضرت بیرون تشریف آورده بعد تشریف برداشتند حمام.

پنجشنبه ۶ شعبان سنه ۱۳۳۴

والاحضرت سوار شده تشریف فرمای خانه آقای انگلیجی مجتهد شدند (و) بعد
از نیم ساعت مراجعت فرمودند. «موسیو کورنر» که از طهران آمده اسمش مقتش مالیه
است ولی رسمیاً از رئیس بالاتر است چون که مالیه ایران (در) کترل دولتین روس و
انگلیس شده است، این هم آمده ولی هیچ کاری بی اطلاع و امضای او نخواهد گذشت.
مجید الدوّله هم عصری در حضور بود بعد هم آمد منزل من، خدا حافظی کرد. روز شنبه
۸ شعبان به طهران خواهد رفت. وکالت والاحضرت هم در طهران به او واگذار شد. دو
اسب هم والاحضرت از برای اعلیحضرت، امروز معین فرمودند که روز شنبه (به) معیت
مجید الدوّله روانه بدارند.

جمعه ۷ شعبان سنه ۱۳۳۴

رفتم مغازه «اکونومی» بعضی اسباب‌ها خریداری کرده مراجعت کرده
والاحضرت هم بیرون تشریف آورده بودند.

امروز عصر را والاحضرت اقدس و بعضی از اجزاء با ترن خواهیم رفت به ملک زاده^۱، ملک زاده تا اینجا از راه مستقیم شش الی هفت فرسنگ است. ولی از راه آهن باید رفت به صوفیان بعد از آنجا تا ملک زاده دو سه فرسنگ است. تقریباً از راه آهن نود فرسنگ راه است. دو ساعت به غروب والاحضرت پیرون تشریف آورده قدری با امیرنوبیان فرمایشات فرموده، سوار شده رو به «شام غازان» حرکت کرده رفتیم. باری یک ساعت به غروب مانده وارد گارد «شام غازان» شدیم. بارها را در واگن‌ها گذاشته، موزیک فراز هم ایستاده بود (و) می‌زدند. آن واگن مخصوص نبود (چون) در تفلیس است دو تا واگن دیگر آورده بودند. باری رئیس راه‌های آهن هم بود. اشخاصی که در رکاب هستند از این قرار است: محمد ولی میرزا، اعلم الملک، حشمت‌السلطنه، منصور‌السلطنه، اعتماد حضرت (و) من که جای خود دارم، سالار عشایر با ده نفر سوار کشیکخانه (و) شش نفر فراز با یک نایب آبدارباشی (و) ناظم خلوت. موزیک فراز هم بود. بعد ترن حرکت کرد. پنجاه و پنج دقیقه طول کشید تا وارد صوفیان شدیم آنجا هم ترن قدری توقف کرد (و) خط عوض کرد، ۳۵ دقیقه هم از شرفخانه تا مقابل ملک زاده طول کشید. زیر باغ ملک زاده ترن ایستاد. حاجی نظام‌الدوله با رعیت‌هایش ایستاده بودند، گوسفند کشتند. کالسکه برای والاحضرت حاضر کرده بودند تقریباً نیم ساعت از شب رفته بود سوار شده راندیم برای باغ ملک زاده. از خط راه آهن تا باغ راهی نیست، به فدر دویست قدم است. باری وارد باغ شدیم. عمارت خوبی کلاه فرنگی دو مرتبه (با) درهای خوب، تمام چوب گردو است. بسیار عمارت قشنگی است. دور عمارت را بیرق‌های کوچک و بزرگ زده بودند (و) چوب بست کرده بودند روی میز میوه و شیرینی‌ها چیده بودند. مهتاب هم خبلی خوب بود. موزیک هم آمده شروع به زدن کرد. اجزاء هم در همین عمارت متزل دارند. یک اطاق مال من است و صندوقخانه

۱- ملک زاده: دهی از دهستان سیس از بخش شیستر تبریز.

(و) یک اطاق کوچک هم مال آبدارخانه، اعلم الملک (و) محمد ولی میرزا (و) حشمت السلطنه هم در یک اطاق متزل دارند. تفنگدار باشی و سalar عشاير و سوارهای کشیکخانه هم در یک چادر که نزدیک عمارت است متزل دارند. ساعت سه صرف شام شد. سفره بزرگی انداخته شد و کلیه اجزاء در یک جا صرف شام کردند. بعد از شام هم والاحضرت من را احضار فرموده رفتم شرفیاب شده مدتی در حضور بودم. بعد استراحت فرمودند، من هم در همان بالا پشت در اطاق خوابیدم. ملک زاده هفتاد هشتاد خانوار رعیت بیشتر ندارد. قنات آبش هم به قدر پنج، شش سنگ آب دارد ولی آبش بسیار گوارا و خوب است. کم تر آبی به این خوبی من خورده‌ام. ده بزرگی که بالای ملک زاده واقع است ده «سیس» است که به قدر چهار صد خانوار است (و) زارع زیاد دارد.

شنبه ۸ شعبان سنه ۱۳۴۴

نهار و قلیان مفصلی آوردند صرف (کردیم). بعد رفته‌یم توی باع. یک خیابان عریض خوبی دارد (و) دو طرف چنارهای بسیار بزرگ دارد که هر کدام باید یکصد و پنجاه سال بلکه بیشتر بایست داشته باشند. چنارهایش هم بسیار مرتفع است (و) هر کدام به قدر سی ذرع ارتفاع دارند (و) خیلی بلند و بزرگ هستند. یک باع دیگر بالای این باع است اسم باع معروف به باع رستم خان است یک قنات خوبی هم دارد که آب او بسیار خوب است (و) معروف به قنات رستم خان است. شب را تا ساعت چهار که صرف شام فرمودند در حضور شرفیاب بودیم.

یکشنبه ۹ شعبان سنه ۱۳۴۴

والاحضرت بیدار شده لباس پوشیده بیرون تشریف آوردند موزیک آمده زد

(بعد) صرف نهار فرمودند.

باری امروز صبح اتفاق غریبی افتاد: این قنات آب، بیرون با غیک سوراخی دارد که آب قنات آفتابی می‌شود و رعیت‌ها از آنجا آب بر می‌دارند. صبح یک بچه به سن دو ساله می‌افتد توی قنات. توی با غلوب قنات فرازها نشسته بودند دیدند یک بچه را آب می‌آورد. بچه را می‌گیرند، بچه هم نمرده بود، سرازیرش می‌کنند آن چه آب خورده بود از گلویش بیرون می‌آید. از آنجا که افتاده بوده است تا آنجا که فرازها او را گرفته بودند به قدر سی ذرع می‌شود. آوردن بچه را پیش من (و) من اسمش را گذاشتم «الله وردی». بعد رفیم تا ده «سیس»^۱. سیس باغات و قنوات متعدد دارد. ده‌اش به قدر چهار صد خانوار جمعیت دارد. در اینجا و مراغه رسمشان این است که کبوتر خانه‌های بزرگ مثل برج درست می‌کنند. کبوتر زیادی آنجا جمع می‌شوند و بچه می‌کنند و آن چه فضله می‌اندازند آنها را کود کرده به حاصل‌ها می‌دهند. امشب بعضی اسباب‌های جزئی نظام‌الدوله آورد در حضور (و) لاتاری کشید. به اسم من یک جای کبریتی افتاد.

دوشنبه ۱۰ شعبان سنه ۱۳۳۴

سه ساعت بعد از ظهر آدم‌ها و اجزاء و بارها را زودتر فرستادم لب جاده آهن، ما هم حرکت کرده آمدیم. ترن حاضر بود سوار شده دو شیشه عکس هم دم ترن انداخته بعد حرکت کردیم. آمدیم تا صوفیان آنجا هم به قدر ۲۰ دقیقه توقف کرده قدری هم بستنی خریده خوردیم بعد آمدیم «شام غازان». کالسکه و سوارها و امیر آخر، سردار سطوت همه حاضر بودند. امیرنویان هم در رکاب (بود). صحبت کنان تشریف آوردن تا وارد عالی قاپو شدند.

اخبارات تازه که روی داده است اینست که: جمعی از اهالی تبریز، از رجال (و)

۱- سیس: قصبه سیس مرکز دهستان سیس از بخش ثبتر تبریز.

جمعی از تجار عریضه به حضور والاحضرت عرض کرده‌اند بر علیه محمد ولی میرزا که ما او را نمی‌خواهیم. او که واسطه است ماین رعیت و والاحضرت عریض ما را درست به عرض نمی‌رساند. باری بر ضد او سخت قیام کرده‌اند. مجتهد را هم با خودشان همراه کرده‌اند. از قرار دست امیرنوبان و شریف الدوّله هم در کار بوده و هست. عریضه را حضور والاحضرت نیاوردند ولی خبرش رسید. جمعی مُهر کرده‌اند. ملک التجار تبریز این اقدامات را کرده است.

باری والاحضرت این دو سه شب که برای تفرج تشریف فرمای گردش شدند در غیاب والاحضرت این اقدامات را کرده‌اند. دست امیرنوبان که پیشکار کل است با شریف الدوّله توی کار بوده، (والاحضرت) بی حد کسل و متغیر شدند که چرا بایست این نوع اقدامات بشود. باری بعد امیرنوبان را خواسته بعضی فرمایشات نسبت به او فرمودند او هم در حضور از خودش برائت ذمه می‌کرد (و) قسم می‌خورد که من از این واقعه بی اطلاع (بوده‌ام)، «گرو»^۱ اکرده از حضور بیرون آمده سوار شد (و) رفت. والاحضرت بی حد او قاتشان تلخ شد (و) به همه متغیر (شدند).

سه شنبه ۱۱ شعبان سنه ۱۳۳۴

امیرنوبان فهر کرده، عریضه استغافا نوشته، نیامد، عریضه او را هم تلکرافاً اطلاع داده‌اند. مجتهد هم آمده بود برای عزل محمد ولی میرزا که رئیس کاینه والاحضرت است (و) از مردم پول می‌گیرد و عریض مردم را به عرض نمی‌رساند. به این جهت مردم از دست او شاکی هستند و جداً عزلش را خواسته‌اند. وضع دربار بر هم خورده است. مجتهد و تجار عزل محمد ولی میرزا را خواسته‌اند، اجزای درباری هم هر کدام با هم غرض دارند اسامی هم دیگر را هم قاطی می‌کنند. مثلاً بعضی‌ها که با من بد هستند

۱- لغت فرانسوی به معنی دست از کار کشیدن

شهرت می‌دهند که محمد ولی میرزا با فلانی را مردم گفته‌اند مانمی خواهیم. بعضی‌ها که با اعلم الملک بد هستند اسم او را داخل می‌کنند، بعضی‌هم اسم معزالدوله را. همین طور هر کدام با هم غرض دارند بر ضد همیگر حرف می‌زنند و شهرت می‌دهند. باری اوضاع غریبی شده (و) گفتگو زیاد است که حد ندارد، قال و مقال است. عصری دوباره امدم حضور والاحضرت، بیرون تشریف داشتند، محمد ولی میرزا هم بود (و) تمام رؤسای اجزای سرکاری شرفیاب بودند. والاحضرت هم بعضی تلگراف‌های طهران بر ضد امیرنوبیان فرمودند. مجتهد بر ضد محمد ولی میرزا قیام کرده است (و) امام جمعه حامی محمد ولی میرزا است. بعضی مشروطه خواه‌ها با امام جمعه همراه هستند و بر ضد مجتهد حرف (می‌زنند).

چهارشنبه ۱۲ شعبان سنه ۱۳۳۴

امروز راهم والاحضرت تشریف فرمای حمام شده، بعد بیرون آمدند. باز قال و مقال زیاد بود. بر ضد هم دیگر بعضی اجزای سرکاری باز شهرت‌ها می‌دهند. موقع به دست آورده‌اند برای خرابی هم دیگر. امروز عریضه‌ای که نوشته بودند حضرات (و) به توسط مجتهد فرستادند برای والاحضرت از نظر مبارکشان گذشت. جواب را مسکوت گذارند. باری تلگرافات هم که به طهران شده بود اولاً استعفای امیرنوبیان را قبول نفرموده به والاحضرت هم تلگراف زده بود سپهسالار اعظم که؛ «از امیرنوبیان استعمال بفرمایید»، تلگرافی هم به خود امیر نوبیان شده بود که هر کس را مخالف با خودت می‌دانی تبعید بکن، چنان و چنین بکن!

باری عصر هم شریف الدوله دستخط عزل محمد ولی میرزا را صادر کرد خطاب به مجتهد که: بر حسب تقاضای اعیان و اشراف (و) تجار. محمد ولی میرزا (را) از ریاست کایینه منفصل فرمودیم سردار سطوت (با) این خصوصیت تامی که داشت با محمد ولی میرزا، او هم مُهر کرده بود.

پنجشنبه ۱۳ شعبان سنه ۱۳۳۴

امروز هم والاحضرت تزدیک ظهر بیرون تشریف آوردند. با آن تلگراف‌های دیروز، امیرنویان به در خانه نیامد.

محمد ولی میرزا از میدان در نرفته است، عصرها به در خانه می‌آید و مشغول تدارک (و) تهیه حرکت خودش است (که) برود روسیه، دور نیست به «پطرگراد» هم برود (و) از آنجا برود رو به طهران.

جمعه ۱۴ شعبان سنه ۱۳۳۴

والاحضرت تشریف بردن حمام. صرف نهار کرده عصری هم جمعی شرفیاب بودند. بعد فنسول با امیرنویان شرفیاب شدند در واقع فنسول امیرنویان را آورده بود که با والاحضرت آشتی بدهد. از طهران هم بعضی تلگراف‌های رمز رسیده بود، تهدیدات به والاحضرت که با امیرنویان به طور خوب راه برود،^۱ پیشکار آذربایجان را هر روز نمی‌شود عوض کرد. بعد که فنسول خواست برود، والاحضرت فنسول را به شام و تماشای آتش بازی دعوت کرد، در واقع شام آشتی کنان هم قرارش داده شد. بعد فنسول مرخص شد (و) رفت که شب را با خانمش مراجعت بکند. باری والاحضرت هم تشریف بردن اندرون. معزالدله هم مشغول تهیه (و) حاضر کردن شام بود. باری بعد والاحضرت بیرون تشریف آوردند، امیرنویان هم آمد. نیم ساعت از شب گذشته فنسول با زنش شرفیاب شدند. بعد برای یک ساعت و نیم از شب برای تماشای آتش بازی تشریف فرمادند. آتش بازی را در میدان توپخانه حاضر کرده بودند.

باری رفیم سر شام. شامی صرف شد. بعد از شام هم نطقی شد. بعد فنسول مرخص شد (و) رفت. دعاهای شب عید را خواندم.

۱- ترجمه فارسی یک اصطلاح ترکی است به معنی مدارا کردن

شنبه ۱۵ شعبان سنه ۱۳۳۴

صبح سوار شدم رفتم چند جا دیدن، اول (از) قاضی پسر مجتهد دیدن کرده
تبریک گفته، بعد رفتم منزل مجتهد، اندر و نش بود، پیغام کرده رفتم اندر و نش، مدتی
نشسته صحبت کرده، مجتهد هم با محمد ولی میرزا بد شده است، می گفت چرا محمد
ولی میرزا نمی رود؟

مجتهد از خودش رأی ندارد، شرحش مفصل است. انشاء الله اگر عمری باشد
بک یک وضع این ها را خواهم نوشت.

باری آمدم منزل، لباس رسمی پوشیده آمدم توی باع. امیر نویان، شریف الدوله،
معدل الدوله، رؤسای ادارات سرکاری و دولتی، اجزای سلام و نظامی ها در سر جاهای
خودشان ایستاده بودند و منتظر بودند بعد والاحضرت هم بیرون تشریف آوردند.

بعد سلام منعقد شد، معز الدوله مخاطب شده بود. موسیو «کورتو» رئیس مالیه
بلجیکی ^۱ هم کلاه ایرانی گذارده بود (و) ایستاده بود سردار مظفر «چهار دولی» هم
امروز شرفیاب شده بود. بعد از سلام دفیله شد. بعد والاحضرت تشریف برداشت حیاط
اندر و نش. من هم آمدم منزل، با اعلم الملک (و) حشمت السلطنه (و) دکتر، مهمان محمد
ولی میرزا بودیم. سوار شده رفیقیم منزل محمد ولی میرزا، عصری با خود محمد ولی
میرزا سوار شده آمدیم به در خانه. نصر الدوله ارومیه‌ای که چندی بود ناخوش بود،
دیشب مرحوم شد.

یکشنبه ۱۶ شعبان سنه ۱۳۳۴

به رسم معمول نزدیک ظهر والاحضرت تشریف فرمای بیرون شدند، شرفیاب
شدیم، بعد والاحضرت سوار شدند (و) تشریف فرمای لیل آباد شدند.

دوشنبه ۱۷ شعبان سنه ۱۳۳۴

امروز محمد ولی میرزا می رود از راه روسیه به طهران. نظام الدوله محمد ولی میرزا را بردۀ بود در عمارت ایالت، پیش امیرنویان. بعد آمدند که شرفیاب بشوند. (والاحضرت) قدری با محمد ولی میرزا خلوت فرمودند (و) دستورالعمل برای طهران دادند. بعد پایی مبارک را بوسیده مرخص شد. من به تمام رفقا (و) هم قطارها گفتم که بایست تا «شام غازان» از محمد ولی میرزا مشایعت بکنیم. من ده نفر سوارکشیکخانه، (و) یدک سوار خبر کرده بودم، از والاحضرت مرخصی حاصل کرده آمدیم بیرون. امیرنویان برای محمد ولی میرزا تشریفات حاضر کرده بود، کالسکه خودش (را) با یدک، جلودار (و) تفنگدار (و) مکرم الملک معاون خودش (و) مترجم الدوله معاون بلدیه، ناظم العداله، همان اشخاصی که بر ضد محمد ولی میرزا قیام کرده بودند و کاغذنوشته بودند و مهر کرده بودند آمده بودند مشایعت. جمعی دیگر هم بودند. سوار شده حرکت کرده رفتیم برای «شام غازان» قدری توقف کرده تا ترن حاضر شد با محمد ولی میرزا وداع کرده، رقّتی دست داد. ماشین سوتی زد (و) حرکت کرد ما هم کلاه برداشته، دستمال حرکت می دادیم تا از چشم ناپدید شد و رفت. عصری سوار شده رفتیم ارمنستان حمام بیرون. بعد آمدم توی باع، زن و دختر یساول در حضور بودند. بعد امیرنویان و شریف الدوله شرفیاب شدند و موزیک هم میزدند تا مغرب، بعد والاحضرت تشریف (فرمای) اطاق خلوت شدند.

سه شنبه ۱۸ شعبان سنه ۱۳۳۴

به رسم معمول والاحضرت تزدیک ظهر بیرون آمدند، شرفیاب شدیم. امیرنویان و رؤسای سرکاری و دولتی و بعضی ها که عرایض داشتند شرفیاب شدند، بعد صرف نهار فرمودند و مشغول کار بودند. کاینده را هم محول به حشمت السلطنه فرمودند حالا

حشمت السلطنه رئیس کایینه والا حضرت ولا یتعهد است.

باری عصری والا حضرت سوار شده تشریف فرمای قزاقخانه شدند. زن یساول از والا حضرت دعوت کرده بود، تشریف بردنده. خود «یساول» چند روز است رفته است تفلیس. بعضی تفنگ‌ها و اسلحه‌ها مال دولت بوده است که پیر ارسال که عثمانی‌ها آمده بودند، حمل تفلیس کرده بودند، حالا رفته است بیآورد. باری زنش آمد با دخترهایش. استقبال کردند. باری تا نزدیک غروب تشریف داشتند. شامی هم زن «یساول» برای والا حضرت تهیه کرده بود و می‌خواست تا شب والا حضرت رانگاه بدارد. آخر الامر قرار بر این شد که شام را تهیه کرده است زودتر بدهد صرف بشود. باری والا حضرت به من و حشمت السلطنه (و) سردار مطوط امر فرمودند سرشام نشسته، صرف شامی کرده، صحبت می‌فرمودند. باری مغرب شام تمام شد (و) مراجعت فرمودند.

چهارشنبه ۱۹ شعبان سنہ ۱۳۳۴

مثل سایر روزها والا حضرت ظهر بیرون آمدند (و) مشغول کار شدند. بعد از صرف نهار برای استراحت رفتند در حباط خلوت. من و اعلم الملک مدتی در حضور بودیم تا عصری بیرون آمدند موزیک هم آمد. امیرنویان (و) شریف الدوله (و) معدل الدوله شرفیاب شدند تا مغرب. سردار مظفر «چهار دولی» هم آمد متزل من. مدتی صحبت می‌کرد بکصد نفر هم سوار آورده است که از سان حضور بگذراند. سوار می‌خواستند جمع آوری بکنند برای جلوگیراز شاهسوند، ولی دیگر محتاج نشدند. قشون روس را سپهسالار اعظم حکم کرد که بروند جلو شاهسون‌ها را بگیرند. رفتند رؤسای شاهسون را اگر فته حبس کرده حالا می‌روند رو به خلخال (که) آنجارا هم منظم بکنند. طرف اردبیل حالا خیلی منظم و آرام است دیگر محتاج به این سوارها نیستند.

پنجمین ۲۰ شعبان سنه ۱۳۳۲

امروز را هم تمام، والاحضرت در منزل تشریف داشته، نزدیک ظهر بیرون آمده، جمعی از رجال تبریز و اجزای ادارات دولتی و سرکاری شرفیاب بودند. عصر را هم تشریف آوردند منزل ما. به قدر یک ساعتی بودند. امیرنویان هم عصر شرفیاب بود.

جمعه ۲۱ شعبان سنه ۱۳۳۲

والاحضرت امروز را ^{تا} عصر بیرون نیآمده در حیاط خلوت بودند معتقد
السلطان پسر موثق الملک آمده صحبت می‌کرد. موثق الملک هم همین روزها خواهد
رسید، برای ترتیب کارهای او آمده بود. موثق الملک گذشته از این که پیشکار خاصه
اداره سرکاری است حامل نشان اقدس و بند شمسه الماس هم هست. باری برای موثق
الملک هم از والاحضرت، امروز دستخط یک جبه، شمشیر مرصع گرفته که بعد از
ورود به او مرحمت بشود.

شنبه ۲۲ شعبان سنه ۱۳۳۲

والاحضرت تشریف فرمای حمام شدند، صرف نهار فرموده و بعد از نهار
مشغول کار شدند. امشب هم والاحضرت به عزم دوشنبه (به) «جانقور» تشریف فرما
خواهند شد.

یک ساعت به غروب مانده سوار شده راندیم برای «جانقور». یک ساعت و نیم
از شب رفته وارد «جانقور» شده، شام صرف کرده، سوار قزاق هم برای فراولی مرتبا
کرده پشت در اطاق استراحت (کردم).

یکشنبه ۲۳ شعبان سنه ۱۳۳۴

امروز را والاحضرت نهار قابلمه خبر فرمودند، خیال تشریف فرمائی به «لوان»^۱ را دادند. از اینجا تا لوان دو فرسنگ و نیم راه است. باری والاحضرت صبح زود بیدار شدند، اسب ها را اوردند سوار شده راندیم. دره لوان دست چپ دیده شد. رودخانه لوان اطرافش تمام زراعت است. این جاها را سهند آباد می‌گویند. قدری که راندیم به ده «هربی»^۲ رسیدیم خرده مالک است به قدر دویست خانوار جمعیت دارد، خانه های خوب هم دارد، حمام هم دارد. از آنجا رانده به ده بیرق رسیدیم اینجا هم خرده مالک است به قدر چهار صد خانوار جمعیت دارد. حمام و خانه های خوب دارد، جاهای با صفا و یلاق های خوبی (دارد). رودخانه هم آب صاف زلالی دارد. در این رودخانه ماهی قزل آلا هم هست.

باری رسیدیم به «لوان» شرح «لوان» را در روزنامه پارسال نوشته ام، مال حاجی احتشام است، عمارت خوب عالی (دارد). دارای چهار اطاق و یک ایوان خوبی رو به دره و رودخانه است مفروش هم هست. بیرون عمارت تمام از سنگ تراش است حوض خوب دارد، فواره اش هم به قدر دو ذرع می جهد. اینجا خیلی سرد است نازه می خواهد گل سرخش باز بشود. درخت ها برگ هایش مثل این است که روغن مالیده اند. کوه های سهند هم پر از برف است. جمعیت ده «لوان» به قدر چهار صد خانوار می شود، رعیت های معتبر دارد، حمام و یخچال دارد ولی خانه هایش مثل زاغه است از بس که زمستان اینجاها سرد است در واقع خانه هایشان زمستانی است.

باری ماست و دوغ و سرشار و کره آوردنند. دوغ های اینجا مثل لار است. عسل خوبی دارد، نهار خوبی صرف شد، بعد از نهار هم والاحضرت استراحت فرمودند. دو

۱- لوان: اسم دهکده ای در آذربایجان که در آنجا سفال نیک پزند.

۲- هربی: یا هروی دهی از دهستان سهند آباد از بخش بستان آباد شهرستان تبریز

ساعت و نیم به غروب مانده از همان راهی که آمده بودیم راندیم و نیم ساعت از شب گذشته وارد «جانقور» شدیم. بعد والاحضرت احضار فرموده، شرفیاب شده ابوالحسن خان می خواند (و) شهباز خان ویولن می زد. صرف شام کرده، عمل کشیک را مرتب کرده، بعد والاحضرت احضار فرمودند و بعضی دستورها برای حرکت فردا (دادند). موشق الملک که پیشکار خاص شده و هم حامل خلعت یعنی نشان اقدس و بند شمشیر الماس است امروز وارد «باسمنج» شده فردا بعد از ظهر وارد خواهد شد. والاحضرت هم برای تشریفات نشان و بند شمشیر رسماً استقبال خواهند فرمود.

دوشنبه ۲۴ شعبان سنه ۱۳۳۴

هم قطارها آمدند منزل من، صرف چای و شیر کرده، والاحضرت هم بیدار شده لباس پوشیدند (و) به سرعت تمام آمدیم رو به شهر، باع حاجی فرج را برای تشریفات نشان، مرتب کرده‌اند. تاجر باشی روس برادر حاجی فرج تشریفات حاضر کرده است (و) دو سه چادر پوش بزرگ زده، شیرینی و شربت گذارده‌اند. باری والاحضرت سرکشی فرمودند. به قدر یک ساعت توقف فرموده با امیرنویان و من صحبت کنان وارد شهر شدند. ظهر به منزل رسیدند رفتند اندرون. عصری لباس رسمی پوشیده سه ساعت به غروب مانده از طرف امیرنویان هم آدم آمد که وقت است، والاحضرت تشریف یآورند. باری والاحضرت سوار شده حرکت فرمودند. جمعیت زیادی در اطراف راه ایستاده بودند از برای تماشا. بازارها را هم از بعد از ظهر بسته بودند. نزدیک در باع حاجی فرج، سواره قزاق و قشون حاضر بودند، امیرنویان پیش آمده احترامات نظامی کردند یک دسته موزیک قزاق هم توی باع بودند و تمام طبقات ادارات دولتی و اداره سرکاری بالباس رسمی توی خیابان ایستاده بودند.

(باری) وارد باغ شدند، موثق الملک هم نشان اقدس را با بند شمشیر الماس در یک سینی گذارده بود خودش هم جبه لباس رسمی پوشیده بود. آمد جلو، والاحضرت هم آمدند جلو، نشان را گرفته بوسیدند. باری والاحضرت تشریف فرمای اطاق شدند، موثق الملک پای والاحضرت را بوسید والاحضرت فرمایشات رسمانه فرمودند. نشان را زدند (و) بند شمشیر را انداختند. یساول قزاق (با) زن و دخترهایش آمده بودند تماشا. انواع شیرینی و میوه و بستنی‌های رنگارنگ در عمارت و چادر بزرگی که زده بودند گذارده بودند (و) متصل به مردم چائی و قلیان، شربت و بستنی، می دادند. خیلی پذیرایی خوبی از مردم شد.

رجال (و) اعیان تبریز تمام بودند (و) به والاحضرت تبریک عرض می کردند. دستخط مبارک را هم شریف الدله در توی چادر خواند، جوابی هم والاحضرت داد. باری بعد سوار اسب شده. آمدیم تا رسیدیم به عالی قاپو.

سه شنبه ۲۵ شعبان سنہ ۱۳۳۴

جمعیت زیادی آمده بودند صند (و) قخانه، دیدن موثق الملک. والاحضرت هم برای یک ساعت به ظهر مانده تشریف آوردن، بالباس رسمی. امیرنویان (و) رجال (و) رؤسای ادارات جمع بودند. امروز برای تهنیت نشان مرحمتی سلام است. باری قزاق (و) کشیکخانه، سر باز، تو پچی اجزای نظمیه به رسم سلام‌های معمول حاضر شدند. سلام منعقد شد معز الدله مخاطب بود. بعد از سلام دفیله شد (و) بعد تشریف فرمای اندرون شدند. عصری هم دوباره ما رؤسای دربار والاحضرت لباس رسمی پوشیده، قنسول‌ها برای تبریک (و) تهنیت آمدند. پیش از سلام هم موثق الملک، ما رؤسای درباری را برد (و) در حضور معرفی کرد (و) اظهار امتنان خودش را از رؤسای اداره سرکاری رسماً به عرض رساند.